

EN INTRODUKTION TIL TIMOTHY J. KELLERS FORFATTERSKAB

Landsprædikant i Luthersk Mission og BA.theol. Lars Malmgaard Jensen

Timothy J. Keller (f. 1950) – eller blot Tim Keller – er de seneste 15 år blevet verdenskendt for sit arbejde som præst i *Redeemer Presbyterian Church* på Manhattan og for at være medstifter af *The Gospel Coalition*.¹ I dansk sammenhæng er hans bøger blevet oversat i stort omfang (foreløbig er 9 bøger oversat), og han er en af de bedst sælgende – og formentlig læste – udenlandske forfattere på det danske kristne bogmarked. Min antagelse er derfor, at mange læser Kellers bøger med glæde og stort udbytte. Men hvad er Kellers teologiske baggrund, og hvad præger han med gennem sine bøger? Hvordan skal vi ud fra et luthersk ståsted vurdere hans teologi? Det vil vi i denne artikel se nærmere på. Med fare for at forskubbe balancen, vil det være den kritiske belysning, der får mest plads i et forsøg på at opmuntre til reflekteret stillingtagen.

Det er ikke usandsynligt, at nogle vil sidde tilbage med en undren over til- og fravalg i denne artikel. Derfor vil jeg bemærke, at titlen på denne artikel ikke er tilfældigt valgt. Det er *ikke* »en introduktion til Kellers samlede *teologi*« eller lig-

nende, for artiklen begrænser sig udelukkende til Kellers *forfatterskab* (bøger og enkelte artikler), og forholder sig ikke til de mange prædikener og foredrag, som er tilgængelige online («Gospel in Life» 2020). Dernæst er jeg på ingen måde »Keller-ekspert«. Kellers forfatterskab er imponerende omfattende, og en vurdering af ham derfor tilsvarende utaknemmelig. Han er forfatter og medforfatter til over 40 bøger, og det bliver derfor ud fra et begrænset udvalg præsentationen og vurderingerne finder sted.

Kellers bøger

Kellers forfatterskab er *legio*. Trods mangfoldigheden kan hans forfatterskab tentativt inddeles i tre typer bøger, afhængig af hvem målgruppen er. Den første gruppe er *kristne ledere* og præster. Det er i disse bøger, vi finder Kellers mest teologiske og principielle tænkning (Keller 2012a; 2016b; 2007). Dernæst kommer de bøger, han særligt er blevet kendt for, herunder hans bedst sælgende bog *The Reason for God*, nemlig dem, der primært henvender sig til *sekulære* og *kirkefremmede* (Keller

2018b; 2018a). Til slut er der hans klassiske opbyggelige bøger, der henvender sig til *almindelige kristne*, og som ofte trækker på tidligere prædikener mm. Her tages temaer som bøn, ægteskab, selvværd og lidelse op (Keller 2013; Keller og Keller 2013; Keller 2016c; 2014a; 2009; 2014b). Ved en nærmere læsning vil de fleste al ligevel finde inddelingen arbitrær, idet Keller i stort set alle sine bøger forsøger at kommunikere forståeligt til det sekulære menneske. Det er en hovedpointe i hans forfatterskab: Vi er alle sammen uvægerligt en del af vores samtids kultur og tankegang, og derfor må forkyndelsen af evangeliet – også i kommunikation til kristne – tage højde for det. Pointen er dog ikke bare kulturel, men åndelig: Alle, både troende og ikke-troende har brug for det samme evangelium, kæmper med de samme afguder, og sidder derfor dybest set med de samme spørgsmål. Når man skal forstå Keller, er det altså vigtigt at læse på alle tre niveauer. For det første for at forstå, hvad baggrunden for Kellers principielle teologiske tænkning er, og hvordan han ønsker at kommunikere den. Dernæst for at se, hvordan han *i praksis* lykkedes med det overfor kristne og sekulære.

Kellers teologi og tænkning

Kellers teologiske tænkning kredser om tre hovedakser; 1) Evangeliet, 2) Kontekstualiseringen af evangeliet og 3) Evangeliets konsekvenser. I analysen af Kellers evangelieforståelse er det oplagt at se det centrale værk *Center Church* (Keller 2012a) som en fortolkningsnøgle til resten af hans forfatterskab, men ele-

menterne genkendes hurtigt i de resterende bøger. Mange principielle overvejelser findes også i hans *Preaching* (Keller 2016b).

Kellers forståelse af evangeliet

Kellers evangelieforståelse har en række momenter, der som regel er med, når han udfolder evangeliet: Hvad evangeliet *ikke* er, at Jesus er evangeliets centrum og hvordan evangeliet modtages (Keller 2012a, 29-37). Evangeliet sættes ind i det samlede bibelske narrativ.

Evangeliet står ifølge Keller i skarp kontrast til to grøfter, der viser hvad evangeliet *ikke* er: moralisme og religion eller relativisme og sekularisme. Adskillige bibelske personer kan trækkes frem som et eksempel, men kendt er hans fremstillingen om »de fortabte sønner« (Keller 2016c). De to sønner illustrerer gudsforholdets dynamik. Enten vil mennesker gå bort fra Gud i trods og synd, eller også vil de vende sig mod ham i streng moralisme og lovoverholdelse (moralismen), hvilket *i virkeligheden* er at dyrke sig selv. Kort sagt: loven fører ikke til frelse. Det gør evangeliet alene! Evangeliet er befrielsen fra de to grøfter; vi retfærdiggøres af *nåden*. Tanken om retfærdiggørelsen kobler Keller sammen med afgudsdyrkelsen som det store problem. Menneskets angst eller drømme gør, at vi stoler på og dyrker noget andet end Gud, som reelt gøres til »frelser« i livet, og dermed tager Guds plads. Hvis du gør dine børn til en afgud, ødelægger du dem. Hvis dit arbejde bliver en afgud, skaber det stress og udbrændthed. Grundlæggende: hvis noget andet end Gud, får Guds plads i dit liv, så øde-

lægges du og dine medmennesker af det, fordi det får en vægt, det ikke kan bære. Jesus bar årsagen til menneskers største angst og frygt på korset, og det er i mødet med dette budskab, at mennesket får tillid til ham, og dermed får del i retfærdiggørelsen og kan afvise afgudsdyrkelsen i sit liv (Keller 2009). Evangeliet er et budskab om Kristi soning af synden, så vi derved frelses fra Guds vrede og fortabelsen (Hvor meget det aspekt så faktisk *betones* hos Keller, vender vi tilbage til). Keller fremhæver klart, at vi frelses ved troen alene, og ikke ved vores gerninger. Troen er ikke vores præstation, men tillid til Guds nåde i Kristus: »It is not the amount of our faith but the object of our faith that saves us« (Keller 2012a, 36). I min fremstilling af Keller har jeg brugt en række traditionelle termer og formuleringer, men det er karakteristisk for Keller, at hans ordvalg ofte er nye og hans illustrationer hentes fra litteratur, film og kulturelle fænomener. Det reformatoriske og evangeliske indhold pakkes ind i ny emballage!

Keller sætter evangeliet ind i det bibelske narrativ, og det ses i lyset af en overordnet fortælling om skabelse, syndefald, forløsning og genoprettelse. Keller synes dermed at stå i forlængelse af reformert tradition (eks. Abraham Kuyper) med en stærk betoning af Guds rige og skaberværkets genoprettelse. Evangeliet har med hele tilværelsen at gøre. Keller bliver derved en del af en bredere tendens i nyere reformert teologi, som kan betegnes *ny-calvinisme* (Teigen 2014). Bevægelsen er generelt teologisk konservativ, men Keller ligger utvivlsomt »til venstre« i bevægel-

sen af flere grunde (Kevin DeYoung, John Piper m.fl. vil jeg betegne som nogle, der ligger længere »til højre«).

Kontekstualisering og menighedstænkning

Kellers hovedbidrag, og det der har medvirket til at gøre ham så indflydelsesrig, er hans teoretiske tænkning og praktiske kontekstualisering af evangeliet (Dahle 2017). Kontekstualisering definerer han på følgende måde: »Contextualization is [...] giving people *the Bible's answers*, which they may not at all want to hear, to questions about life that people in their particular time and place are asking, in language and forms they can comprehend, and through appeals and arguments with force they can feel, even if they reject them« (Keller 2012a, 89).

Kellers påstand er, at vi alle sammen er bundet til vores kultur og præget af den. *Ingen* formulering af evangeliet er fri for kulturelle bånd – men, »that [...] does not mean that the truth itself is somehow lost or less universal« (Keller 2012a, 93). Keller er ikke relativist, selvom han ser postmodernismen i øjnene. Målet er at præsentere evangeliet, så mennesker forstår dets *universelle* budskab ind i netop deres *partikulære* kultur. Denne kontekstualisering af evangeliet bør præge både gudstjenestens form og den måde, vi kommunikerer på. Vestlige sekulære synes notorisk skeptiske overfor kristendommen – hvorfor vi skal kommunikere konstant, i alt hvad vi gør og siger, til disse skeptikere. Meget sigende er undertitlen på Kellers prædikenlære: *Communicating Faith in an Age of Skepticism* (Keller 2016b). Et

hovedelement i Kellers tilgang til vestlige sekulære er det *apologetiske*. Ikke bare i klassisk forstand men det han tentativt kalder »presuppositional apologetics«. I udgangspunktet er vores tilhørere (til alle tider) fremmede for det kristne evangelium *per se* – men i dag er de også fremmede overfor det *kristne verdensbillede* (dvs. en transcendent virkelighed, åbenbaringen mm.). Evangeliet er usandsynligt, endnu før det bliver præsenteret, og målet er derfor at starte »længere tilbage«, ved at opbygge og sandsynliggøre det kristne verdensbillede skridt for skridt. Vores kultur har adskillige indbyggede »defeaters«, en række grundlæggende forestillinger, der antages som almengyldige, hvilket gør det kristne verdensbillede umuligt at tro, før vi overhovedet kan præsentere det. Al vores forkyndelse – selv til kristne, der jo er sovset ind i kulturen – bør italesætte disse defeaters aktivt (Keller 2007). Et forsøg på at tage disse defeaters ved vingebenet er hans *Making Sense of God* (Keller 2018a). I *The Reason for God* driver Keller det, jeg vil betegne som *klassisk apologetik*. Han svarer på: Hvorfor er kristendommen troværdig? I opfølgeren er udfordringen: Hvorfor skal jeg overhovedet spille min tid på at høre dine argumenter? Prædikener bør derfor indeholde det, han kalder *apologetic sidebars*: »Try to devote one of three or four sermon points mainly to the doubts and concerns of non-believers. Keep in your head a list of ten or so biggest objections people have to Christianity« (Keller 2012a, 177).

Keller betoner også stærkt, at vi, for at kunne kontekstualisere effektivt, skal være i en stadig dialog med samtidens

kultur. Derfor bliver aktuelle forfatterskaber og kendte personligheder ofte brugt til at give hans budskab etos og gennemslagskraft, hvilket han i sin prædikenlære betoner som en bevidst strategi (Keller 2016b). Det er dog ikke kun et snævert moderne fokus, der kendetegner ham; kirkehistoriske personligheder og klassiske kristne værker fylder også i hans formidling, særligt i hans bog om bøn (Keller 2014a).

Storbyen får en helt selvstændig dimension i Kellers tænkning (Keller 2012a, 154-179). Urbanisering på globalt og lokalt plan ser ud til at fortsætte i årtier fremover, og det kræver en bevidst strategi. Kirker i storbyer, uden en bevidst strategi, kan i disse år vokse ved to typer immigration, som man tilpasser sig: etnisk (typisk ikke-vestlig) og subkulturelle evangelikale (ofte unge) der flytter til. I dansk kontekst genkender jeg billedet tydeligt. Skal vi nå andre end de »lavt-hængende«, hvor vigtigt det end er, så må byens vilkår mødes i øjenhøjde. Storbyen er et vilkår – men som kristne bør vi både værdsætte byen og danne modkultur. Evangeliet udfordrer os til hverken at foragte eller forgude storbyen: »The gospel alone can give us the humility (»I have much to learn from the city«), the confidence (»I have much to give to the city«), and the courage (»I have nothing to fear from the city«) to do effective ministry« (Keller 2012a, 169). Sensitivitet og lydhørhed overfor storbykultur i sin kommunikation, fokus på diakonale initiativer, mangeartede evangeliseringsstrategier og prædikener, der altid rammer seku-

lære tilhørere, er bare nogle af de forslag Keller har.

Evangeliets konsekvenser

Evangeliet handler om nåden, som vi modtager fra Gud. Det betoner Keller stærkt. Men evangeliet har konsekvenser. Det fører til et helligt liv. I luthersk teologi har vi ofte betonet den individuelle helliggørelse, når vi taler om evangeliets konsekvenser. Det gør Keller også. Men et aspekt, der fylder meget, er den forskel evangeliets konsekvenser har for vores samfund og kultur. Evangeliet har en forvandlende kraft og er forudsætningen for at kunne leve et retfærdigt liv (Keller 2016a). *Retfærdighed* drejer for Keller sig ikke bare om det individuelle perspektiv, men har i høj grad et *samfundssigte*. Al retfærdighed korrumpes og er inkonsekvent, hvis ikke mennesker forvandles af nåden. Kristendommen har noget afgørende at sige, når det kommer til social retfærdighed (Keller 2020). Denne dimension fylder meget i Kellers forståelse af evangeliets konsekvenser. Alt det medfører, at den diakonale dimension er vigtig i Kellers missionale ekklesiologi. Det skinner igennem i flere af hans bøger, at evangeliets konsekvenser har et bredt perspektiv. Det er ikke mindst her, at Keller ses at være længere »til venstre« i sit syn på mission, end f.eks. Kevin DeYoung og mange andre med tilknytning til The Gospel Coalition (DeYoung og Gilbert 2011). Alligevel tager Keller afstand fra en tanke om, at det diakonale og det forkyndende er sidestillet: »John Stott sees evangelism and social concern as equal partners [...] I propose something else, an

asymmetrical, inseparable relationship« (Keller 2008, 16). Særligt i storbyer, hvor der er store sociale forskelle, betoner Keller behovet for, at ord-mission og handlinger går hånd i hånd. Kirkens geografiske placering bør være et udgangspunkt for en indsats i lokalområdet, der giver det kristne budskab troværdighed og taleret.

Et kritisk blik på Keller

Som luthersk er der meget at glæde sig over i Kellers bøger. Han er befriende fri for herlighedsteologiske tendenser og står for en klassisk forståelse af komplementarismen mellem mand og kvinde i hjem og menighed (Keller og Keller 2013). Den apologetiske udfordring og kreative kommunikation til sekulære mennesker og deres verdensbillede er både pædagogisk og gennemtænkt i et omfang, der kun kan vække beundring, og bør være en udfordring til dansk kirkeliv. Alligevel kan man også rette et kritisk blik på nogle tendenser hos Keller. Hvordan og hvor kan vi bevidst bruge Keller frimodigt, og hvor må vi forholde os mere skeptiske? Jeg vil her samle mig om to ting. 1) Steder hvor Keller betoner tingene skævt. 2) Steder hvor Keller, som jeg ser det, har et problematisk forhold til klassiske kristne dogmer.

Betoning hos Keller

Fra et luthersk perspektiv er der en mangel, som ikke er specifik for Keller, men som generelt gør sig gældende for ikke-luthersk teologi: Sakramenterne står meget svagt. Fra et sjælesørgerisk perspektiv savner jeg et sted at henvise anfægtede mennesker til, som ikke er deres egen erfaring. Keller påviser ofte, hvordan er-

faringen af evangeliets sandhed gør en forskel, men det er som regel netop *erfaringen* af det i livet, der er i fokus. En luthersk frimodighed, der har tillid til Guds løfter i nådens midler *på trods* af al erfaring, er mere sparsom.

Keller er reformert. Skabelse-fald-forløsning-genoprettelse er derfor ramme for hans ekklesiologi og missiologi (Keller 2012a, 39-44). Hans-Ole Bækgaard rammer plet med følgende generelle karakteristik af reformert teologi: »betoningen kommer til at ligge på genoprettelse af skaberværket allerede nu i kraft af den forløsning, som Gud har ført igennem ved Jesu død og opstandelse. Også Timothy Keller følger i det spor og det præger hans forkyndelse« (Bækgaard 2015, 29).

Vægten synes at være på »allerede« fremfor »endnu ikke«. Evangeliets præsentiske konsekvenser fremstår og fremhæves tydeligere end dets futuriske og eskatologiske endemål. Der sker altså en forskydning, der har mange positive konsekvenser for kirkens opgave, men som, i min optik, også kan føre til utilsigtede bivirkninger.

Keller forsøger – oftest vellykket – at vise, at afgudsdyrkelsen har negative konsekvenser i vores liv (Keller 2009). Det er godt set og formidlet af Keller. Men en person mangler tilsyneladende i det brede spektrum: Hvor er *den lykkelige farisæer*? Keller viser konsekvent, hvordan afgudsdyrkelse leder til menneskelig fiasko og ulykke – i *dette liv*. Hvor er de mennesker, som dyrker afguder, og retfærdiggør sin egen tilværelse overfor Gud og mennesker, men hvor deres liv, menneskeligt set, i denne verdens tidsalder, aldrig går

i stykker? Her sætter Kellers overbetoning af det apologetiske sig igennem. Guds ord som *proklamation* og dom *på tværs* af al almen erfaring fylder ikke meget. Når Keller betoner, hvordan synden ødelægger mennesker i dette liv, bliver evigheds-perspektivet mindre italesat. En oplagt korrigerende er, at det store problem ikke er det nuværende livs udfordringer, f.eks. manglende selvværd (Keller 2014b), men den evige dom og fortabelse.

Problematiske ting hos Keller

Keller er forbilledlig i sin respekt for menneskers tvivl og skepsis. Han giver gode og gennemtænkte svar på meget, der kommunikerer evangeliet effektivt til mennesker i vesten. Men det er også hans akilleshæl. Den mest vedholdende og voldsomme kritik af Keller går netop på, at det er selve Kellers kontekstualiserende *metode*, der bringer Keller til konflikt med ortodoks teologi (Campbell og Schweit 2013). Kritikken har ikke været uimodsiget (Ortlund 2020), men overlades her til læserens vurdering. Flere steder i hans forfatterskab er der dog oplagte spørgsmål om, hvorvidt Keller er gået for langt i sit forsøg på at forklare kristendommen for det sekulære menneske.

Det drejer sig særligt om to omdiskuterede evangelikale emner i disse år; *evolution og fortabelse*. Kan man virkelig forene en bibelsk skabelsestro og Guds godhed med evolutionsteorien på den måde, som Keller gør det (Keller 2018b)? Keller fastholder Adams historiske syndefald: »I believe there was a historical couple who turned from God and who brought natural and moral evil into the world and from

whom all human beings are descended« (Keller 2013, 340). Problemet opstår for mig, når han tilsyneladende benægter, at Adam og Eva blev skabt *de novo*, og ikke var de eneste *homo sapiens*. Keller fremfører: »there was a place in the evolution of human beings when God took one out of the population of tool-makers and endowed him with ‘the image of God’« (Keller 2012b). Hvad sker der med menneskets gudbilledlighed, hvis *homo sapiens* blot var et primat, inden Gud gav os *imago Dei*? Hvad betød syndefaldet egentlig for skaberværket? Døde mennesker inden syndefaldet? Kristne (og klassiske lutheranere) i Danmark svarer ikke ens på de spørgsmål, men spørgsmålene bliver ikke mindre aktuelle og relevante at forholde sig til af den grund.

Det svageste kapitel i *The Reason for God* er kapitlet om fortabelsen, der i meget ringe grad trækker på bibeltekster. Jeg har ikke fundet andre steder, hvor Keller eksplicit udfolder hvad fortabelsen er, hvorfor dette kapitel fungerer som fortolkningsnøgle til de øvrige steder, det nævnes i forbifarten. Kellers fremstilling af fortabelsen er problematisk ensidig. Gud fremstilles udelukkende som passiv i dommen, og overlader mennesker til deres egen synd og indkrogethed. Døren til helvede er i evighed kun lukket indefra. Tony Reinke har forsvaret Kellers tilgang på dette punkt. Når kritikere af Keller har betonet, at det er Gud, der *aktivt* sender, fastholder og straffer mennesker i helvede, svarer Reinke følgende: »Yes, but in addition to these categories the Reformed tradition has affirmed a fourth dimension of God’s judgment, a passive judgment,

whereby God allows the sinner to self-harden and self-condemn [...] Keller knows this, too, and chooses to stress this ‘passive judgment’ in his books« (Reinke 2014).

Problemet med Kellers fremstilling, og Reinkes forsvar for den, er, at Guds passive dom i *denne verden* tilsyneladende sammenblandes med den *eskatologiske dom*. Selvom der nok kan findes tekster i NT, der fokuserer på det passive aspekt i den eskatologiske dom, er det absolut ikke der, vægten er. Hvis mennesker i evighed modsætter sig Gud i synd og oprør, som Keller skriver, hvori består så Guds retfærdige straf og opgør med synden? Det er den store udfordring: Er Keller reelt (u)bibelsk i sin fortabelsesforståelse? Generelt fylder Guds vrede og fortabelsen ikke meget i Kellers bøger. Tony Reinke har gennemgået en lang række mundtlige prædikener af Keller og forsvarer ham endnu engang: »My fruitful research into Keller’s *sermons* still does not answer every question I have about why he prefers to stress God’s passive judgment in his *books*. But this study of his sermons does answer the question about whether or not Keller’s overall ministry is weak on God’s active wrath. It’s not, though it has taken me several years and the investment of many hours of listening and reading his sermons to discover this for myself« (Reinke 2014).

Artiklen her forholder sig primært til Kellers bøger, men det glædeligt, hvis Guds aktive part i dommen fylder mere i Kellers mundtlige forkyndelse. Alligevel kan man spørge mere kritisk end Reinke: Hvorfor er denne dimension udeladt i Kel-

lers bøger? Er det en tilfældighed? Eller går Keller for langt apologetisk i sin skriftlige formidling?

Afsluttende

Keller er en fremragende skribent. Han er tankevækkende, nytænkende og er ikke til at slippe udenom, når det drejer sig om udfordringen med at nå det sekulariserede vesten. Hans forfatterskab henvender sig både til kirkeledere og almindelige mennesker og giver på en unik måde både principiel vejledning og konkret troshjælp. Samtidig har denne artikel kastet et lys på elementer i Kellers forfatterskab, der kalder på kritisk og reflekteret stilningtagen.

Note

- 1 Tak til Kristoffer H. Enevoldsen, Louise Hørgild Pedersen og Nicolai R. Techow for spons på et udkast til denne artikel.

Bibliografi

- Bækgaard, Hans-Ole. 2015. »Vær bevidst om din åndelige føde. Refleksion over nycalvinistisk inspiration«. *Budskabet* 151 (5): 26-29.
- Campbell, I. A. og W. A. Schweit, red. 2013. *Engaging with Keller: Thinking Through the Theology of an Influential Evangelical*. County Durham: Evangelical Press.
- Dahle, Lars. 2017. »Kontekstualisering og apologetikk i Apostelgjerningene og i vår egen tid. En analyse av Timothy Kellers misjonale bidrag«. *Dansk Tidsskrift for Teologi og Kirke* 44 (2): 139-59.
- DeYoung, Kevin og Greg Gilbert. 2011. *What is the Mission of the Church? Making Sense of Social Justice, Shalom, and the Great Commission*. Wheaton, Ill: Crossway.
- »Gospel in Life«. 2020. Gospel in Life. 2020. https://gospelinlife.com/?fwp_speaker=timothy-j-keller (Set den 18. november 2020).
- Keller, Timothy. 2007. »The Gospel and the Supremacy of Christ in a Postmodern World«. I *The Supremacy of Christ in a Postmodern World*, redigeret af John Piper og Justin Taylor, 103-23. Wheaton, Ill: Crossway Books.
- Keller, Timothy. 2008. »The Gospel and the Poor«. *Themelios* 33 (3): 8-22.
- Keller, Timothy. 2009. *Counterfeit Gods: the Empty Promises of Money, Sex, and Power, and the Only Hope that Matters*. New York: Dutton.
- Keller, Timothy. 2012a. *Center Church: Doing Balanced, Gospel-centered Ministry in Your City*. Grand Rapids, MI: Zondervan.
- Keller, Timothy. 2012b. »Creation, Evolution, and Christian Laypeople«. *Biologos*. 2012. <https://biologos.org/articles/creation-evolution-and-christian-laypeople/> (Set den 18. november 2020).
- Keller, Timothy. 2013. *Walking with God Through Pain and Suffering*. New York: Dutton.
- Keller, Timothy. 2014a. *Prayer: Experiencing Awe and Intimacy with God*. New York: Dutton, Penguin Group USA.
- Keller, Timothy. 2014b. *The Freedom of Self-Forgetfulness: The Path to True*

- Christian Joy*. Farington, UK: 10Publishing.
- Keller, Timothy. 2016a. *Generous Justice: How God's Grace Makes Us Just*. New York, NY: Penguin Books.
- Keller, Timothy. 2016b. *Preaching: Communicating Faith in an Age of Skepticism*. London: Hodder & Stoughton Ltd.
- Keller, Timothy. 2016c. *The Prodigal God: Recovering the Heart of the Christian Faith*. New York, NY: Penguin Books.
- Keller, Timothy. 2018a. *Making Sense of God - An Invitation to the Sceptical*. London: Hodder & Stoughton.
- Keller, Timothy. 2018b. *The Reason for God: Belief in an Age of Skepticism*.
- Keller, Timothy. 2020. »A Biblical Critique of Secular Justice and Critical Theory«. *Life in the Gospel*. 2020. <https://quarterly.gospelinlife.com/a-biblical-critique-of-secular-justice-and-critical-theory/> (Set den 18. november 2020).
- Keller, Timothy, og Kathy Keller. 2013. *The Meaning of Marriage: Facing the Complexities of Commitment With the Wisdom of God*. New York: Penguin Books.
- Ortlund, Gavin. 2020. »Engaging with Keller: Thinking Through the Theology of an Influential Evangelical«. *The Gospel Coalition*. <https://www.thegospelcoalition.org/themelios/review/engaging-with-keller-thinking-through-the-theology-of-an-influential-evange/> (Set den 18. november 2020).
- Reinke, Tony. 2014. »Is Tim Keller Weak on Wrath?«. *Desiring God*. 2014. <https://www.desiringgod.org/articles/is-tim-keller-weak-on-wrath> (Set den 18. november 2020).
- Teigen, Arne Helge. 2014. *Ny-kalvinisme. En orientering*. Norge: Aquila-forlag.

Forfatter

Lars Malmgaard Jensen
larsj@hotmail.dk